

ВЕНЧУРНЕ ІНВЕСТУВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ СТИМУЛЮВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦТВА

Калініченко Л.Л., Ярець М.

*Харківський національний університет будівництва та архітектури,
м. Харків*

Ризиковий капітал і інвестиції в науково-технічний розвиток, що називають в сукупності венчурним капіталом, є найважливішим економічним інструментом який використовують для фінансування діяльності новостворених, високотехнологічних компаній, що швидко розвиваються.

Під венчурним інвестуванням розуміють фінансування приватним і інституційним інвестором дуже ризикового, але потенційно прибуткового проекту, успішна реалізація якого не гарантована. Венчурні фірми є генераторами нових ідей, на основі яких відбуваються великі науково-технічні прориви. Венчурна технологія (створення ризикових підприємств) вимагає наявності нерозривного фінансового ланцюга починаючи із статутного капіталу і до ринку цінних паперів.

Переваги венчурного фінансування полягають у тому, що нові невеликі фірми мають доступ до фінансових ресурсів, а також можливість консультацій з питань виробництва, фінансів, управління персоналом, чим забезпечуються гнучкість в управлінні та швидкість прийняття рішень.

Основними проблемами венчурного інвестування в Україні є:

- відсутність достатньої кількості високотехнологічних венчурних проєктів;
- недостатня інформованість підприємців про механізми венчурного інвестування;
- відсутність кваліфікованих кадрів для управління високотехнологічними венчурними проєктами;
- відсутність повноцінної юридичної бази, регулюючої і регламентуючої стосунки учасників венчурного інвестування; .

Для розвитку венчурного інвестування необхідно забезпечити сприятливі правові умови, зокрема що стосуються прав інтелектуальної власності. Законодавчо встановити позиції з приводу прав на результати інтелектуальної діяльності, створені із залученням бюджетних коштів. Для стимулювання активності учасників ринку необхідно передбачити додаткові податкові або інші пільги для інвесторів в області венчурного інвестування, а також створити всередині країни умови, при яких бізнес-ангели віддавали б перевагу вітчизняним проєктам і компаніям, а не орієнтувалися на зарубіжні у пошуках стабільності.